

Ciblateni
Regiunea
Hunedoara-Deve

PROLETARI DIN TOATE TARILE, UNIȚI-VĂ!

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXI Nr. 5420 | Vineri 26 ianuarie 1962 | 4 PAGINI — 20 BANI

Legume mai multe, în tot timpul anului!

„In scopul unei cât mai bune aprovizionări a populației, Directiva Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român trasează sarcina de a se realiza în 1965 o cantitate de 3,3 milioane tone legume, precum și o producție de 4,5-5 milioane tone cartofi.

In vederea realizării acestor sarcini, comisia consideră că producția legumelor trebuie să fie și

mai mult sporită în cadrul gospodăriilor agricole colective. Aceasta va contribui la dezvoltarea lor multilaterală, la folosirea rațională a bratelor de muncă și la livrarea unor importante cantități de produse marfă.

(Din recomandările Comisiei pentru problemele producției legumicole a Consfățuirii pe țară a țărănilor colectivști).

Obținem venituri mari din cultura legumelor

Comuna noastră, Lungulețu, se află nu departe de Capitală. Cu un an în urmă a luat ființă o gospodărie colectivă în care a intrat tot satul. In planul de producție am prevăzut să dezvoltăm acele ramuri care să contribuie la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii din Capitală cu produse agroalimentare: legumicultura și zootehnia. De altfel, in comuna noastră există o bună tradiție în cultivarea legumelor și în special a cartofilor timpurii.

In acest an am mai destinat o suprafață de 52 hectare pentru grădina, din care 30 hectare irigate. Pe această suprafață cultivăm roșii, ardei, gogoșari, vinete și altele. Pentru a asigura o recoltă bogată am pregătit totul din vreme. In prezent se lucrează de zor la transportul bălegarului pentru confecționarea de paturi calde. Tot utilajul care îl avem pentru irigație a fost verificat, pus la punct.

Anul trecut, având terenul pregătit din timp și sămânța de cartofi pusă la ierovizat, în primele zile ale lunii marile am însămânțat cartofii timpurii pe o suprafață de 441 ha. Pe o altă suprafață de 230 ha. am însămânțat cartofii de toamnă. Pe parcurs am aplicat lucrările de întreținere așa cum prevedea regulile agro-tehnice, iar la mijlocul lunii iunie am început recoltarea cartofilor timpurii. Pe terenurile eliberate am cultivat castraveți și varză de toamnă, care au fost recoltate în lunile septembrie și octombrie. La aceste produse am obținut și producții bune: la varză de toamnă, pe 150 ha, producția medie a fost de 45.000 kg. la ha; iar pe unele parcele de 60.000 kg. la ha: la castraveți comișori de pe 25 ha. s-a realizat o producție de 5.150 kg. la ha. Experimentind plantarea de varză a cartofilor după recoltatul verzei timpurii am realizat o producție de cartofi de 22.000 kg. la ha. Asta ne-a dat posibilitatea să livrăm statului pe bază de contract 63 vagoane cu cartofi, 160 vagoane cu varză, 9 vagoane cu castraveți și altele legume. De la cultura legumelor s-a realizat un venit de aproape 4 milioane lei.

Prin dezvoltarea tuturor sectoarelor de producție și valorificarea produselor pe baza contractelor încheiate cu statul, noi vom obține în acest an venituri bănești în valoare de peste 6.700.000 lei, din care numai din vânzarea legumelor cca. 5.000.000 lei.

GHEORGHE MIHAI
președintele
G.A.C. „Ana Ipătescu”
din comuna Lungulețu,
raionul Răcari

In regiunea Iași

Posibilitățile pentru dezvoltarea bazei legumicole să fie folosite din plin

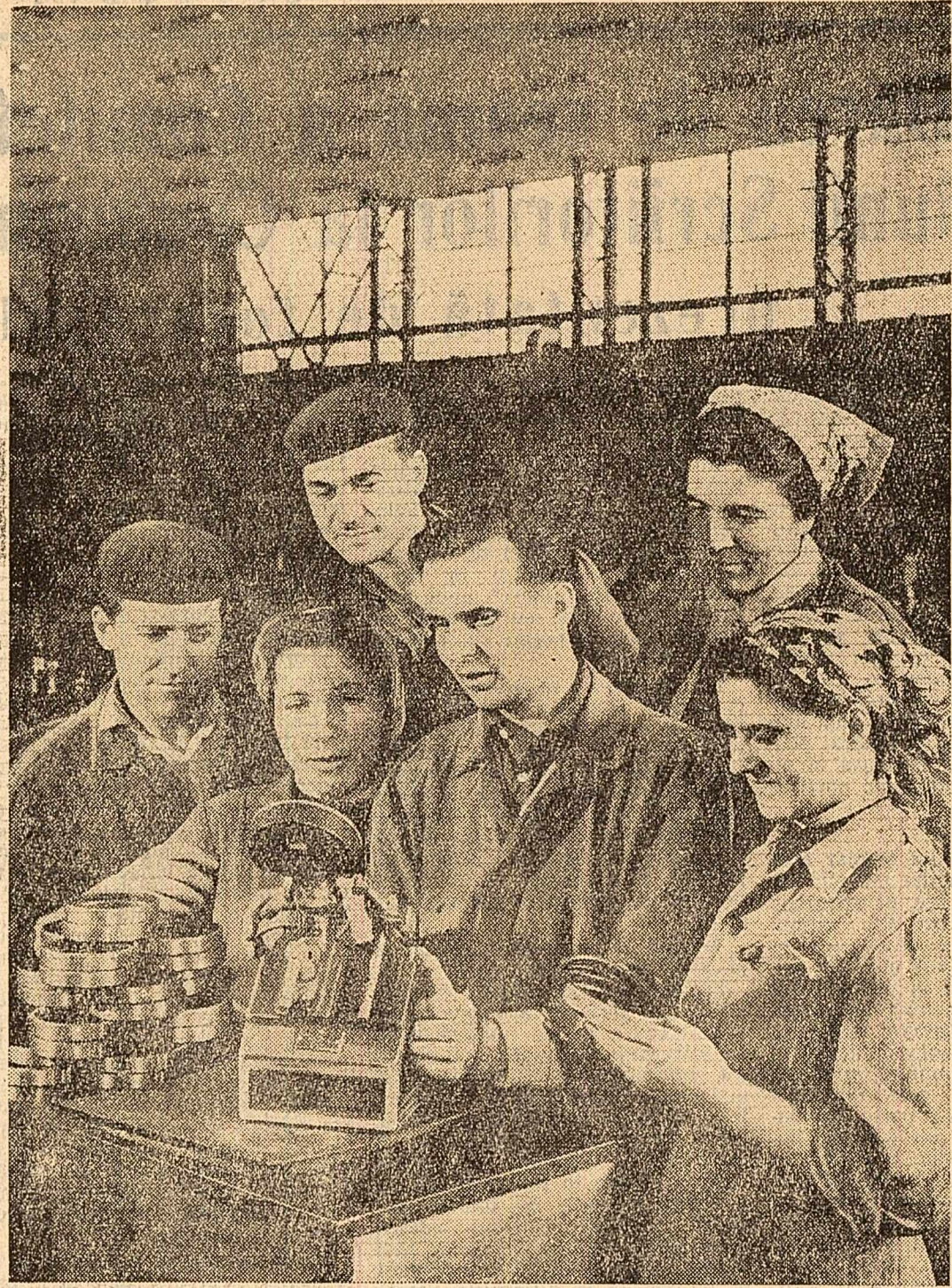
Folosind condițiile bune existente, în ultimii ani o serie de unități agricole socialiste din jurul orașelor Iași, Bihor, Vaslui și Huși, din Lunca Prutului etc. au dezvoltat sectorul legumicol, obținând producții tot mai mari la hectar și venituri însemnate și asigurând cantități crescânde de legume pentru populație.

Dar faptele arată că în jurul orașelor și centrelor muncitorești din regiune există mari rezerve nefolosite pentru crearea unor zone legumicole puternice, care ar asigura aprovizionarea în destulă măsură a populației cu legume proaspete în tot cursul anului.

In 1961, pe la începutul anului, sub îndrumarea comitetului regional de partid, un colectiv de specialiști și activiști de partid a analizat temeinic posibilitățile de extindere a zonelor legumicole, încât să fie înlăturat transportul din alte regiuni, îndeosebi al legumelor timpurii. Cum multe din indicații au rămas pe hirtie, fără a fi împlinite, studiul, deși valoros, a avut prea puține urmări practice.

S-au tras oare învățămintele necesare pentru a se evita neajunsurile din anul trecut? La 15 ianuarie 1962, când pe întreaga țară contractările de legume erau încheiate în proporție de 90 la sută, la Iași abia se contractase circa 50 la sută din cantitatea planificată. La legumele timpurii contractările sînt și mai mult rămase în urmă. Aceasta va atrage după sine anumite „goluri” în aprovizionarea eșalonată a piețelor și din nou va fi necesară aducerea legumelor din alte regiuni. De aceea se impune încheierea grabnică a acțiunii de contractare. Totodată organele locale și gospodăriile producătoare să ia din timp măsuri pentru alegerea terenului, pregătirea răsădnilor, a semințelor etc., într-un cuvînt pentru

CONST. JALBĂ

De mai bine de doi ani, brigada de rețificatori condusă de Gheorghe Meroș, de la fabrica de rulmenți din Brașov, este fruntașă în întrecerea socială pe sector. Brigada își depășește sistematic sarcinile de plan și obține produse de bună calitate. In fotografie: Ilie Mihăilă, Ionica Chiricuță, Gheorghe Meroș, Maria Constantin, Huhulea Maria și Gheorghe Bobenac analizind calitatea lucrului executat de membrii brigăzii. (Foto: M. Andreescu)

TELEGRAMS

Excelenței sale
Dr. RAJENDRA PRASAD
președintele Republicii India

NEW DELHI
Cu prilejul celei de-a 12-a aniversări a Republicii India, vă transmit din partea Consiliului de Stat, a poporului român și din partea mea personală calde felicitări, precum și cele mai bune urări de sănătate și de noi succese pe calea întăririi și dezvoltării economice a Indiei.

Ini exprim convingerea că relațiile de prietenie și colaborare dintre R. P. Română și India vor continua să se adâncască spre folosul popoarelor române și indiene și în interesul terurilor noastre comune — promovarea colaborării internaționale și apărarea păcii în lume.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Populare Romine

Excelenței sale
DI. JAWAHARLAL NEHRU
primul ministru al Republicii India

NEW DELHI
Cu prilejul celei de-a 12-a aniversări a Republicii India, vă adresez cordiale felicitări din partea guvernului R. P. Romine și a mea personală. Priimiți totodată, Excelență, bunele mele urări pentru sănătatea și fericirea dv. personală, pentru progresul și prosperitatea Indiei.

Imi este deosebit de plăcut să constat că între Republica Populară Română și India s-au statornicit relații trainice de prietenie și colaborare. Sint convins că aceste relații se vor dezvolta neîncetat spre binele popoarelor române și indiene și al păcii.

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romine

Acolo unde au domnit bălțile și păpuriișul

De la Sasca pînă-n jos la Fîntina Mare și de sub Dealul Piciorului și coasta Bolohanului pînă în albia Moșdovei se întinde depresiunea Baia, străbătută de la un capăt la altul de pîrful Somuz. Pînă nu de mult, la cea mai mică ploaie, apele acestui pîrful inundau întreaga vale. Mai bine de 6.000 de hectare stăteau sub apă din toamnă pînă-n toată verii.

deschis un mare șantier de îmbunătățiri funciare. Puternice tractoare, dragline și buldozere au început lucrările de desecare. Au ieșit la lucru cu casmale și lopeți mii de țărani muncitori, colectiviști și întovărășiți din comunele Baia, Sasca, Rădășeni, Rotopănești și Fîntina Mare. În ajutorul lor au venit și muncitorii din întreprinderile orașului Fălticeni și țărani muncitori din celelalte comune ale zonii.

Dar în ultimii ani țărani muncitori din Baia și comunele învecinate s-au convins că multe lucruri care păreau de neîmplăcut în trecut, pot fi realizate cu succes. Acum doi ani, la Baia-Sasca s-a

Astfel, încă din primul an colectivității din Baia au însămînțat pe terenurile scoase de sub apă 35 ha. cu grîu, 40 ha. cu porumb, 10 ha. cu cartofi, precum și alte plante. Producția realizată și în trecut castorile, fiind în medie la hectar de 2.000 kg. grîu, 2.600 kg. porumb boabe, 20.000 kg. cartofi, iar pe alte 10 ha. unde nu creștea decît rogoz, s-au obținut în medie cîte 5.000 kg. fin.

Nu de mult, la Baia-Sasca au fost terminate lucrările de îmbunătățiri funciare. Acolo unde au domnit bălțile și păpuriișul vor crește recolte tot mai bogate de grîu și porumb, legume, plante furajere.

NISTOR TUICU
coresp. „Științei”

Fruntași în gospodărirea orașului

PLOIEȘTI (coresp. „Științei”). — De curînd comitetul executiv al sfatului popular orășenesc Ploiești, împreună cu membrii comitetelor cetățenești și deputații din oraș au analizat felul în care se desfășoară acțiunile de înfrumusețare a orașului. In anul 1961, locuitorii orașului Ploiești au contribuit intens la înfrumusețarea străzilor și cartierelor; ei au efectuat peste 2.000.000 ore muncă patriotică, realizîndu-se astfel economii în valoare de aproape 4.000.000 lei.

Actualitatea

Pregătiri pentru muncile agricole de primăvară

Mecanizatorii stațiunii de mașini și tractoare Făcăeni, raionul Fetești, se pregătesc intens pentru începerea muncilor de primăvară. Pînă acum ei au terminat reparațiile la 77 din cele 90 tractoare planificate, 105 pluguri de tractor, 24 semănători pentru păioase, 29 semănători pentru porumb, 236 grape cu colți etc. Frunțași în munca de reparare a utilajelor agricole sînt mecanizatorii Eugen Alexandru, Vasile Rădulescu, Gh. Olteanu și alții. (De la Costică Științei, mecanizator).

Aprovizionarea centrelor de piine în timpul nopții

De cîteva zile, la 30 centre de desecare a produselor de panificație din Capitală, a început experimental aprovizionarea în timpul nopții. Pîinea și celelalte produse sînt transportate la centrele respective între orele 22 și 5 dimineața. După circa 30 de zile de experimentare direcția de specialitate din Ministerul Industriei Alimentare și Comitetul executiv al Statului popular al Capitalei vor studia extinderea noii metode de aprovizionare.

Consfățuire despre munca directorilor de școli

CONSTANȚA (coresp. „Științei”). — Într-o sesiune de lucru a avut loc la Eforie un seminar organizat de Comitetul regional P.M.R. și secția de învățămînt și cultură a Sfatului popular regional Dobrogea, în care s-au discutat problemele ale muncii directorilor de școli. La seminar au participat secretarii și instructorii ai comitetului regional de partid, reprezentanții ai sfaturilor populare regionale și raionale, activiștii U.T.M., directorii școlilor medii și de opt ani din regiune. Directorii de școli au împărtășit din experiența lor de îndrumare a muncii instructiv-educative și au înălțat rezultatele pozitive obținute. Totodată, au fost făcute o serie de propuneri pentru îmbunătățirea muncii de educare a tineretului școlar, pentru înălțarea colaborării cadrelor didactice cu organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli.

Concert David Oistrach

Publicul clujean s-a întîlnit joi seara pentru a doua oară, în sala Casei Universităților, cu minunata artă interpretativă a violonistului sovietic David Oistrach. Programul a cuprins lucrări de Leclair, Beethoven, Schubert, Prokofiev-Borisovski și Stravinski.

Masă în cinstea participanților la Conferința pe țară a scriitorilor

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri au oferit joi seara, în sala de marmură a Palatului R. P. Romine, o masă în cinstea participanților la Conferința pe țară a scriitorilor.

Au luat parte tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru

Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Mihai Dănea, membri ai C.C. al P.M.R., al Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, ai uniunilor de creație.

Masa s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de prietenească și călduroasă. (Agerpres)

In centrul orașului Bacău s-au deschis anul trecut la parterul noilor blocuri 16 mari magazine moderne. Din primele zile ale acestui an alte spații comerciale s-au dat în folosință. Fotografia înălțășoară interioară magazinului „Modern”, cel mai nou din oraș.

A. B. C. MUZICAL

Duminică dimineața, Sala Studio a Ateneei R.P. Romine. Aruncînd o privire în sală, nu înțelegi pe spectatori obișnuși ai concertelor. Publicul e format din sute de elevi ai școlilor din Capitală. Răsună acordurile unui concert pentru vioară de Bach...

Și în alte orașe ale țării se acordă atenție educației muzicale a copiilor. La audițiile din școlile Mediasului, bunăoară, participă numeroși elevi care urmăresc, executate la pian de profesori sau de către colegi de-ai lor, sonate, balade, rapsodii, arii din opere. Dintre roadele acestei acțiuni merită menționat faptul că aici s-a alcătuit o formație orchestrală compusă din 40 de elevi. La Brașov se organizează de asemenea aproape în fiecare duminică audiții pentru înfișarea muzicală a elevilor.

Instantanee

Sîntem la unul din concertele-lecții, organizate de Filarmonica de Stat „George Enescu”. Ele au intrat în obișnuința micilor iubitori de muzică. Soliști — membri ai Filarmonicii. Multe concerte sînt precedate de expuneri: „Muzica și legătura ei cu viața”, „Noțiuni de bază despre muzică și mijloacele ei de expresie”, „Muzica, poezia și dansul” etc. Sînt evocate momente semnificative din viața și opera compozitorilor. Apoi, soliști și formații orchestrale interpretează fragmente din concerte, sonate, sau se au-

cu, aici au început să-și formeze cultura muzicală. De un viiu interes se bucură și concertele privind istoria muzicii, începînd din secolul XIII și pînă în zilele noastre, care se organizează bi-lunar în sala mică a Palatului R.P. Romine. Filarmonica organizează și în școli recitaluri și concerte, menite să dezvolte gustul copiilor pentru muzica clasică. Sînt apreciate și „medalioane” închinete marilor compozitori.

A. GOLIANU

Darea de seamă a Comitetului de conducere al Uniunii Scriitorilor la Conferința pe țară a scriitorilor prezentată de tovarășul Mihai Beniuc

Prezentând darea de seamă, tovarășul Mihai Beniuc a început prin a sublinia avântul fără precedent al forțelor creatoare ale poporului nostru, care transpune cu succes în viața hotărârii Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, înfăptuind țelul mărcat al desăvârșirii construcției socialiste. Prevederile planului de șase ani se încheagă în fapte, prin munca în sufletea a tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Întreaga noastră clasă muncitoare, fiind un mobilizator exemplu de abnegație și eroism, își îndeplinește cu cinste rolul de clasă conducătoare a tuturor celor ce muncesc, pe drumul fâuririi vieții îmbelsugate și ferice pe care o aduce cu sine socialismul, câștigându-și astfel stima și recunoștința întregului popor.

Urmind cu încredere calea arătată de partid, harnica noastră țărânie, cu sprijinul și sub conducerea clasei muncitoare, s-a ridicat, la o nouă viață, care-i asigură bunăstarea, cultura și bucuria de a trăi. Izvorul vieții ei noi, ferice, este agricultura socialistă.

Cu deosebire înfăptuiri se mîndrește poporul nostru și în domeniul învățămîntului, științei și culturii. Niciodată nu s-a învățat în România atîta carte cît se învață astăzi. Munca entuziasmată pentru construirea noii societăți, înțelegerea și aplicarea în viața noastră a rezultatelor științifice și culturale ale revoluției, au dus la formarea unui om nou — cel mai înalt nivel al dezvoltării omului — care mai înaintea dăruie valorile create de socialism.

Realizările poporului nostru se datorează faptului că el are în fruntea sa un conducător încercat — Partidul Muncitoresc Român. Politica înțeleaptă a partidului, de industrializare socialistă, de transformare socialistă a agriculturii, asigură continua dezvoltare a forțelor de producție ale țării și constituie cheia de rai al celor ce muncesc, temelia înfloririi științei și culturii.

Vorbitorul a arătat că o deosebită însemnătate în viața partidului și a poporului nostru a avut plinara Comitetului Central al P.M.R. din 30 noiembrie — 5 decembrie 1961, care a dezbătut darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Român la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S., prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Plenara a scos în evidență modul hotărât în care partidul a luptat cu stăruință neprețuită pentru practicilor generate de cultul personalității lui Stalin și pentru zdrobirea grupului antipartidic, fracțiunii Pauker-Luca, urmați de Teohari Georgescu și alții cu zel de Iosif Chișinevski și Miron Constantinescu. În această ordine de idei, darea de seamă s-a referit la daunele aduse de Iosif Chișinevski și Miron Constantinescu în domeniul culturii, la metodele antipartidice care duceau la izolarea celor mai buni reprezentanți ai intelectualității. Este un mare merit al partidului, al activului său de bază și personal al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, că a demascat și zdrobit acțiunile antipartidice ale fracțiunilor, asigurând aplicarea neabătută a politicii marxist-leniniste a partidului nostru în toate domeniile de activitate.

Vorbitorul a arătat apoi că Documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., care au trasat înțelegerea noastră popor căile de dezvoltare a construcției socialiste, pun în fața scriitorilor sarcini de mare răspundere. Sistemul chemați să ne consacram toate strădanile ogîndirii veridice a realității, prin opere de mare valoare artistică, să contribuim la dezvoltarea conștiinței omului nou, educat în spiritul unei atitudini comuniste față de muncă, față de societate.

Principiul leninist al îndrumării literaturii de către partid, ca principiu fundamental al realismului socialist, a fost și rămîne piatra unghiulară a activității noastre creatoare, arată în continuare darea de seamă.

Relevînd unitatea ideologică a scriitorilor noștri din toate generațiile, vorbitorul a spus: De la maestrul Tudor Arghezi, mereu de veghe și plin de timid debutant literar, și până la timidul debutant care despăturește în redacția foaia cu primele sale versuri, oricât am fi de deosebiți unii de alții prin ani, prin genuri literare, prin aceea ce are fiecare din noi mai personal, prin stil, temperament și înclinații proprii, sistemul însuși al aceluiași genului nostru în patria noastră.

Scriitorii noștri, îndrumați de partid, au respins cu hotărâre unele încercări izolate de a abate literatura noastră de pe făgăsură dezvoltării ei revoluționare. A fost dată riposta cunoscută unui provocator care rătăcit ca Jar, care a încercat să caimonizeze principiul conducătorii literaturii de către partid, fluturînd ideea compromisă a liberalismului; aut se respinsă încercările de a prezenta negativist, deformat dezvoltările vieții noi; au fost combătute tendințele estetizante, care caută să rupă literatura de realitățile socialiste.

Sistemul susținătorii fervești și convingși ai unor forme și stiluri ci mai diverse, originale, al unor opere la un înalt nivel ideologic și artistic tratînd teme majore, vitale, proprii contemporaneității. „Avîntul uriaș al forțelor creatoare ale poporului — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al P.M.R. — oferă o sursă inepuizabilă de inspirație pentru scriitorii și artiștii noștri. Dezvoltăm în ultimii ani în largă măsură tematicii și îmbogățim fondul de idei al literaturii, artei, teatrului, cinematografiei, creațiilor noastre au îndatorirea de a fâuri opere la nivelul înaltelor exigențe artistice și ideologice ale partidului și poporului.”

Împreună cu creația scriitorilor romîni se dezvoltă creația scriitorilor aparținînd minorităților naționale, creație pătrunsă de aceleași idealuri ale construcției socialiste.

Comparînd furtunosul ritm de creștere pe care îl cunoaște viața nouă socialistă cu felul cum se ogîndește realitatea în scrierile literare, trebuie, cu toate însemnatele succese obținute în ultimii ani, să recunoaștem deschis că literatura a rămas în urma vieții. În romanele, nuvelele, poemele, piesele de teatru pe care le scriem nu se reflectă îndeajuns patosul construcției socialiste din patria noastră. Să examinăm cu simț de răspundere ceea ce am realizat pînă acum, pentru ca să vedem mai limpede ceea ce avem de realizat pentru a înălța creația noastră la nivelul marilor exigențe ale partidului și poporului.

Darea de seamă s-a ocupat apoi de creația literară din ultimii ani. Fenomenul cel mai caracteristic în dezvoltarea prozei din ultima vreme este întărirea caracterului ei actual. Proza noastră nouă se dovedește preocupată în primul rînd de zugrăvirea aspectelor social-morale ale luptei maselor populare, sub conducerea comunistilor, pentru răsturnarea regimului burghez-boschesc, pentru construirea socialismului. O bună parte din lucrările apărute în ultimii ani, fiind zădărnice, urmăresc procese ample din viața poporului. Darea de seamă citează printre altele romanele „Setea” de Titus Popovici, „Bărgan” de V. E. Galan, „Scri-nul negru” de G. Călinescu, „So-seaua Nordului” de Eugen Barbu, „Tezaurul Kristofor” de K. Kovács György, romanul lui Szemer Ferenc „Solstițiul”, nuvelele lui Aurel Mihale din volumul „Nopti înfrîgurate”, romanul lui Zaharia Stancu „Rădăcinile sint amare”, romane semnate de Al. I. Ghilii, H. Zîncă, evocările lui Precupescu mai îndepărtate ale lui Ion Pașca.

O serie de romane și nuvele, cărora li se adaugă un număr apreciazabil de schițe, prezintă fapte, întâmplări și chipuri din viața sătîntierilor, marilor unități industriale, a gospodăriilor colective și de stat, fixează imagini grăitoare ale avîntului creator de care e în-sufletită așa țara întreagă de la un capăt la altul, ating probleme specifice noilor relații sociale. În darea de seamă sînt menționate printre altele lucrările lui Șerban Nedelcu, Fănuș Neagu, Papp Ferenc, D. R. Popescu, Vasile Rebreanu, Sütő Andras, Petre Sălcudeanu, Szabó Gyula, Nicolae Velea.

Vorbitorul a subliniat că proza noastră a realizat progrese în ogîndirea vieții clasei muncitoare. Atmosfera marilor centre industriale, a uzinelor socialiste, a familiilor muncitorești cu tradițiile lor de luptă, cu elumul moral sănătos care le caracterizează, a pătruns în romanele, nuvele și schițele noastre. S-au afirmat o seamă de scriitori capabili să reconstruie cu autenticitate universul muncitoresc. Darea de seamă amintește astfel romanul „Anii tineri” de N. Ţic, nuvele „Dimineața de mai” de Remus Luca, romanul „Statuile nu rid niciodată” de Francisc Munteanu, „Bariera” de Th. Mazilu, lucrări ale lui Nagy István, A. Breitenhoffer, D. Ignea și altele.

Vorbitorul a scos în evidență că pacitatea sportivă a prozei noastre de a reconstrui comportările, atitudinile oamenilor noi. Iese adesea în relief figurile oamenilor înaintași, ale luptătorilor comunisti, ale muncitorilor participanți pasionați la construcția socialistă, ale țărînilor cu o conștiință ridicată, ale intelectualilor de tip nou. Forța de atracție exercitată de asemenea eroi vine din calitatea lor de a fi în mod autentic și expresiv oameni înaintași, reprezentanți bine individualizați, diversi ca temperament, ca formație, ca pregătire, al maselor muncitoare. Frumusețea lor, concretizată în naturi omenești vii, îi face atrăgători, le dă farmec.

Darea de seamă relevă dezvoltarea luată în ultimii ani de reportajul literar. Demn de tot interesul e aici legătura nemijlocită a unor tineri autori de talent cu centrele unde clocește mai viu avîntul creator al construcției socialiste, cu marile șantiere naționale, cu cetățile industriale, cu regiunea petroliferă, cu gospodăriile colective fruntașe etc.

Eroii romanelor și nuvelor noastre au rămas însă în urmă față de muncitorii înaintași, fruntașii producției, ajunși adesea la înalte cunoștințe tehnice, cu o adevărată sete de cultură față de țărîni colectivisti, brigadierii cu realizări admirabile, gospodarii și organizatorii principii, față de tînii activiști de partid și de stat, oameni simpli, care îndeplinesc cu abnegație dificile sarcini obștești.

Vorbitorul s-a referit la anumite lucrări în care, datorită insuficienței cunoașterii a realităților noi, se manifestă descriptivismul, lipsa unei idei artistice clare, rezolvări artificiale. Pe lângă merite incontestabile, unele romane înfățișînd lupta partidului în ilegalitate se marginesc la acțiunile spectaculoase, neglijînd aproape cu totul munca grea, tenace, stăruitoare dusă de comunisti pentru lămurirea și educarea maselor largi populare. În felul acesta activitatea partidului apare sărăcită. Nu e luminată legătura lui strînsă cu mulțimea exploatare și asuprite („Soseaua Nordului”). De asemenea, într-o serie de lucrări care abordează tema luptei partidului în ilegalitate, comunistii sînt prezentați unilateral, insistîndu-se mai mult asupra presiunilor împotriva lor, și mai puțin asupra acțiunilor lor revoluționare, de masă, nu e investigat într-o măsură satisfăcătoare universul spiritual al comunistilor.

Au fost criticate de asemenea tendințele de a înlocui generalizarea artistică amplă printr-o aglomerare de fapte, eroi și episoade nesemnificative. Astfel de pasaje se întîlesc adesea și în ciclul „Rădăcinile sint amare”, unde contrastează puternic cu paginile excelente, pline de poezie, din această largă evocare.

Unii prozatori se grăbesc să încredințeze tiparului lucrări conținînd un material de viață nou și interesant, dar cărora nu li-au dat încă în expresie artistică corespunzătoare. Relevînd numca desfășurată de C. Chișinău pentru ogîndirea mediului muncitoresc, darea de seamă a criticat lipsurile romanului „Otelul” și a arătat că editurile noastre au datorita să fie mai exigente.

Trecînd la capitolul consacrat poeziei, vorbitorul a spus: Răcindu-se ecoul stărilor de conștiință ale maselor care construiesc socialismul, poezia noastră nouă s-a îmbogățit mult, alt sub raportul conținutului cit și al expresiei artistice. Fenomenul îl ilustrează însuși marele poet Tudor Arghezi. Prin activitatea sa neobosită, el constituie un exemplu de scriitor care la lupta pentru transformarea poeziei noastre a dat un aport important, de interes patriotic general, ridicînd adesea și articolul politic la cele mai înalte valori literare. Un sentiment al însemnării și satisfacției implinirilor străbate recentul volum — „Frunze” — al poetului.

Numerose volume de poezii apărute se fac ecoul sentimentului de mîndrie al contemporanilor epocii mărețe în care omul devine tot mai mult stăpînul propriului său destin și al naturii. Caracteristică pentru întreaga noastră literatură din ultimii ani este tendința ei de a-și însuși mai temeinic ideile filozofiei marxist-leniniste și de a angaja mai adînc trînzirile sufletului în problema de față a marea lumii. E cîntăc bucuria renașterii spirituale într-o lume care se eliberează de schilodirile sufletești provocate de strîmba ordine capitalistă. S-a dezvoltat o lirică a patriotizmului socialist. Temele dragostei, naturii, raporturilor individului cu societatea sînt înnoite printr-o concepție superioară de viață, proprie umanismului socialist.

Vorbitorul s-a referit de asemenea la tendința de a crea imagini ample, îndrăznețe, ale epocii contemporane, ale luptei pentru fericiere, împotriva mizeriei, exploatații, umilinței, războiului, tendința ce se remarcă în scrierile unor poezii ca Maria Barnus, Radu Bouraeanu, Nina Cassian, Radu Desliu, Mihai Dragomir, Geo-Dumitrescu, Eugen Frunză, Horvath Imre, Eugen Jhebeleanu, Miron Radu Paraschivescu, Dimos Rendis, Alfred Margul Sperber, Cicerone Theodorescu, Gh. Tomozei și alții.

Al fenomen caracteristic în poezia nouă este o apropiere mai puternică a ei de concretul realității socialiste. Aceasta nu rămîne un simplu decor, ci intră în lirica ultimilor ani ca o poezie a marilor șantiere, a ogărilor înfrîpțite, prefăcute în grădini grele de rod, a clădirilor noi și geometriilor lor zvelte, luminoase, a faptelor cotidiene de viață, pline de farmecul simplu al muncii și buclii.

O calitate dobîndită de lirica noastră în procesul ei de dezvoltare este diversitatea, îmbogățirea registrelor sufletești prin care poezii exprimă gîndurile și sentimentele poporului. Fenomenul diversificării și îmbogățirii registrelor lirice ilustrează cit e de cuprinzătoare metoda realismului socialist și că departe de a „uniformiza” talentele, cum pretînd calomniatorii literaturii noastre noi, dimpotrivă, le creează condițiile unei adevărate înfloriri.

În concertul liric se disting afit vociile unor poezii cu o activitate îndelungată ca Demostene Botez, Victor Eftimiu, Al. Philippide, cit și scriitorii care la primul Congres al Scriitorilor, făceau cei dinții pași în literatură, și care în vremea din urmă s-au afirmat mai puternic, ca Al. Andriescu, Ion Horea, Aurel Rău, Szekely János, Tiberiu Ujan, Talente tinere cum sînt Cezar Baltag, Ilean Constantiu, Ion Gheorghe, Nichita Stănescu și a.

Referîndu-se la slăbiciunile creației poetice, vorbitorul a spus: E cu totul străină de orientarea generală a liricii noastre, de caracterul ei popular, factura obscură, „ermetică” a versurilor unor poezii. Ce au comun cu o poezie menită să vorbească maselor largi în mod direct, foste și convîngător, imaginile, surdități bizare, frînzănu o dată absurdul, închinîndu-se adevărate sarade? Aici, de cele mai multe ori o slabă cunoaștere a vieții, însoțită de o sarcie a gîndirii, cu pretenții filozofice, încearcă să se ascundă îndărătul unor simboluri cetoase, a unor abstracții destinate să dea iluzia profunzimii, acolo unde nu e decît banalitate. Lipsa unei experiențe omenești bogate și concrete trece printr-o meditație serioasă și adîncă, aduce încă, din păcate, în producția poetică o serie de versuri scute, alambicate, complicate artificial și zadarnic, spre a simula inexplicabile subtilități. Pretenția lor de a părea originale. În realitate, se rezumă la un epigonism al unor exerciții moderniste perimate. Poetul lasă să se creadă că e copleșit de mulțimea gîndurilor și nuanțelor sentimentului, din care cauză limbajul firisc nu-i mai ajunge și trebuie să

recurgă la formule sibilînice. În fraza lui ești nevoit să cauți surburile pe care le prezintă anumite piese, ajunse în spectacol într-o formă nefinisată. Exemple ale acestor munci defectuoase cu autorii dramaticei s-au manifestat în cadrul ultimei decade a dramaturgiei originale, din 1951.

Apoi, vorbitorul a subliniat importanța creării scenariilor de film, precum și a unor noi lucrări destinate mișcării artistice de amatori.

Darea de seamă amintește cu satisfacție progresele literaturii pentru copii și tineret, la care au contribuit artiștii scriitorii cu vastă experiență, cit și mulți scriitori tineri.

Au apărut unele lucrări care vorbesc despre copiii crescuți și educați în cadrul colectivității socialiste, al familiei, școlii și organizației de pionieri. S-au scris lucrări meritorii, inspirate din trecutul de luptă al poporului, al clasei noastre muncitoare, cărți alt de necesare în educația comunistă a tineretului de azi și de adevărați în discutare a unor lucrări literare importante; de lipsuri asemănătoare au dat dovadă Silviu Iosifescu, Dumitru Micu și alții critici. Exigențele croniciarilor literari și recenzienților se manifestă din plin în special cînd e vorba de scrierile unor debutanți.

Persistența spiritului apologetic creează un climat favorabil pentru aceia care se tem că dracul de tîmăie să formuleze o apreciere clară asupra operei recenzate și preferă să însereze în ziare și reviste articole vagi, menite să nu spună nimic, dar să „meargă” și să placă nu publicului, ci cuturii sau cuturii autor. Criticii încearcă să scuze asemenea atitudini, invocînd lipsa de receptivitate la critică a unor autori, gata să se supere cînd nu sînt suficienți elogiași. Astfel de comportări reprobabile există fără îndoială și împotriva lor obște scriitoricească trebuie să reacționeze cu vigoare pentru că sînt incompatibile cu etica scriitorului militant. Dar și atitudinea de acceptare a acestor manifestări din partea criticii și de adaptare la ele este complet străină de etica noastră comunistă. Spiritul apologetic trebuie combătut nu numai pentru că reflectă o lipsă de probitate morală în activitatea critică, alt de necesară dezvoltării literaturii noastre și orientării cititorilor, dar și pentru că minează chiar criteriile științifice de analiză a cărților.

Totodată, e necesar să fie combătute cu aceeași vigoare tendințele de negare neprincipială a meritelor unor lucrări. Trebuie încurajate cu toată căldura, analizate atent, opere valoroase, inspirate din actualitate.

Darea de seamă arătată că în ceea ce privește nivelul ei teoretic, critica noastră e încă departe de a corespunde cerințelor frontului literar. Probleme importante ale creației literare nemijlocit de progresul ei se cer lămurite în lumina esteticii marxist-leniniste. De multe ori însă, sub titlul promțioase se rîpesc lucrări arhicunoscute. Alături, ideile teoretice din diferite articole sau cronici sînt sărace, nu izbutesc să ridice probleme noi și să adevărat interesante. E necesar să ridicăm nivelul teoretic al criticii, legînd-o strîns de problemele concrete ale literaturii noastre, de realitățile construcției socialiste.

Multe articole se adresează încă unui cerc restrîns de cititori. În directă legătură cu întărirea caracterului publicistic al criticii, se pune și problema accesibilității articolelor de critică literară. Oare unii critici tineri, foarte tineri, care mai au încă multe de învățat, trebuie să „coboare” ca să se facă înțeleși, sau trebuie să-și ridice ei însiși nivelul pentru a se exprima științific și clar, viu și colorat, așa cum vorbesc poporul?

Pentru a apropia și mai mult critica de păturile largi ale cititorilor, pentru a-i anetra în dezbaterile problemelor literare și pentru a asigura astfel progresul continuu al creației, e necesară o extindere a luptei de opinie, pe o bază principială. Uncori, această condiție fundamentală de dezvoltare a spiritului critic e înlocuită prin scurte note neargumentate, împunsături mărunte, observații stîrnuțoare, care nu îngăduie o discuție serioasă. O vreme, „Gazeta Literară”, „Luceafărul”, „Igaz Szó”, „Utunk”, „Tribuna” și „Contemporanul” și-au făcut o specialitate din asemenea hărțuiri neprincipiale. Astfel de practici, care transformă anumii autori în victime permanente ale unor inițiativă personale și care mai continuă încă, sub forme degenerate, n-au ce căuta în coloanele revistelor noastre. Publicațiile sînt chemate să facă loc în paginile lor, nu rîfuielilor meschine de grup, ci luptei tovarășești, curajoase, obiective și principiale de opinii în jurul problemelor esențiale ale creației.

Nici o operă literară nu se bucură de trînzire fără să atingă înalte calități artistice. Iată de ce arta scrisului trebuie să ne preocupe în cel mai înalt grad.

Masele de cititori, al căror număr a crescut nespus de mult în urma revoluției culturale, ne înconjoară cu dragoste, prețuiesc fiecare carte bună.

Înspire noi sînt îndreptate privilegii milioane de cititori din patria noastră. Cuvîntul nostru, bine cugetat, să cîntărească greu, să se ridice la înălțimea faptelor eroice ale oamenilor muncii. Să ne străduim ca, de sub pana noastră, să iasă opere literare de mare răsunet, de mare răspundere, demne de epoca socialismului și comunistului.

Amplora de dezvoltării societății noastre, creșterea impetuoasă a personalității umane în orindura socialistă necesită o mult mai temeinică cunoaștere a vieții. O asemenea cunoaștere nu se poate dobîndi pe calea unor documentări rapide și superficiale. Va trebui să căutăm împreună toate metodele pentru ca să realizăm legătura cit mai nemijlocită, cit mai profundă a scriitorului de lumea eroilor săi.

Cunoașterea vieții presupune nu numai o adîncire a psihologiei eroilor, ci implică, într-un mod imperios necesar, înțelegerea sensurilor și a legilor obiective care guvernează această viață, a perspectivei generale pe care o are viața

socială. Oricite date ar culege scriitorul privind lumea și oamenii pe care-i zugrăvește, aceste date vor însemna o aglomerare amorfă, riscînd să-l conducă la o viziune naturalistă asupra lumii, dacă înțelega sa cunoaștere, dacă toate investigațiile sale nu vor sta sub reflectorul învățării despre lume și societate a clasei muncitoare, singura filozofie științifică, s'gura busola menită să-l călăuzească și să-l ferescă de dibuiri, rătăcirii și escucri.

Arătînd că scriitorii noștri tind la o cit mai înaltă măiestrie a scriutului lor, vorbitorul a spus: Nu ne mulțumesc și respingem lucrările informale, cenușii, plicticoase, turnate în tipare vechi, strîmte, necuprinzătoare, în care nu-și găsește loc fenomenul impetuos al vieții noi. Trebuie promovată spiritul inovator în creația literară; nu am fi în pas cu timpul nostru, dacă nu am stimulăm tot ceea ce poate constitui o inovație creatoare în artă, prîncioasă unei mai bune, mai adînci, mai cuprinzătoare înțelegeri a realității. Nu vom putea fi însă niciodată de acord cu „originalitatea” sînd sub semnul mîndur al snobismului și al disprețului flagrant pentru bunul simț.

Constituie pentru noi o lecție permanentă de exigență și de muncă, felul cum au muncit și cizelul cu mișcările de filigranist versul sau replica lor, clasicii literaturii noastre. Avem un tînet talentat a căruia prezență exuberantă în bogății frontului nostru literar. Dar nu ne-am face pe deplin atonația față de ei, dacă nu le-am atinge ura atenția cu privire la o oarecare înclinare spre grabă în munca lor literară. Manuscrisele lui Eminescu și Caragiale, și nu numai ale acestor doi geniali scriitori, sînt un exemplu de osîndie îndrîzită în munca lor creatoare. Ne îngăduim să le atragem ura dintre tinerii noștri confrăți atenția cu privire la acea „sîntă nemulțumire” de care vorbea atît de des Mihail Sadoveanu. Le cerem tinerilor noștri scriitori o efervescentă intelectuală, ducemă neîmpăcată a stăruință în mulțumiri de sine și stagnării.

După ce a arătat că operele literaturii noastre cunosc o tot mai largă răspîndire peste hotare, vorbitorul a subliniat că scriitorii din țara noastră urmăresc cu deosebit interes succesele literaturii sovietice; el a făcut apoi o trecere în revistă a dezvoltării literaturii progresiste, a luptei între realism și antirealism în literatura contemporană universală, accentuînd că literatura noastră este în sufletea de idealurile nobile ale păcii și prieteniei între popoare.

În continuare, darea de seamă s-a ocupat de problema de organizare ale Uniunii Scriitorilor, de activitatea filialelor, de îndrumarea cercurilor literare și inițierea unor întîlniri între scriitori și cititori, de colaborarea scriitorilor cu editurile. Referîndu-se la revistele Uniunii Scriitorilor, vorbitorul a spus: Principala condiție a succesului în munca oricărei redacții este existența unei orientări ferme, claritate obiectivelor, care să țînă seama și de problemele generale ale literaturii și de profilul specific al revistei respective. Totodată, o sarcină esențială a redacției este asigurarea principialității și egalității în relațiile cu colaboratorii. Nu se poate admite nici o îngăduință, nici un rabat la exigența de dragul „relațiilor” bune, dar nici o atitudine disprețuitoare, lipsită de înțelegere. Aceasta presupune combaterea tîmării și laudelor reciproce. Publicațiile trebuie să tindă a deveni mai mult focare de dezbateri a problemelor ideologico-artistice ale literaturii.

O literatură nu e tare numai prin cîteva personalități rîzlețe — a spus în continuare vorbitorul — ci prin forțele reunite ale tuturor care știu fine cu dibăcie pana în mîna și așterne pe hîrtie un cuvînt iscusit. În felul acesta, trebuie să se pădure o nevroză, ca să se spui capcilor codru, de arbori mulți, variați, tineri și bătrîni, învecinându-și tulpinile și atînguindu-și ramurile sunătoare în timp bun sau pe furtună. Cîntea, sinceritatea, puritatea morală, simplitatea, modestia trebuie să constituie tot mai mult principalele noastre dimensiuni morale, trăsăturile de bază ale colectivității scriitoricești, cîștigate în viața obștească și personală.

Munca Uniunii Scriitorilor și a organelor sale de conducere trebuie să se desfășoare neabătut sub semnul principiilor juste, sănătoase ale muncii colective. Viitoarea conducere a Uniunii Scriitorilor va trebui să-și concentreze mai mult ca în trecut atenția asupra problemelor de creație, să ajute tot mai mult pe scriitorii în rezolvarea problemelor ce se ridică în activitatea literară a fiecărui și să descopere mijloace și noi căi de intensificare a legăturii scriitorilor cu realitățile socialiste.

Noi nu sîntem niște simpli călători care culeg impresii pentru viitoare cărți menite să aducă mărturie despre oameni și locuri văzute. Părtași, prin munca noastră, la uriașă operă revoluționară, de totală și radicală restructurare a unei țări și a unui popor, noi ne înscrim în construcția lumii noi, și ne înscrim pe orbita epocii noastre. De fermitatea și claritatea poziției noastre, definită printr-un singur cuvînt, partidul depinde în mare măsură rolul educativ al operelor noastre.

Nici o operă literară nu se bucură de trînzire fără să atingă înalte calități artistice. Iată de ce arta scrisului trebuie să ne preocupe în cel mai înalt grad.

Masele de cititori, al căror număr a crescut nespus de mult în urma revoluției culturale, ne înconjoară cu dragoste, prețuiesc fiecare carte bună.

Înspire noi sînt îndreptate privilegii milioane de cititori din patria noastră. Cuvîntul nostru, bine cugetat, să cîntărească greu, să se ridice la înălțimea faptelor eroice ale oamenilor muncii. Să ne străduim ca, de sub pana noastră, să iasă opere literare de mare răsunet, de mare răspundere, demne de epoca socialismului și comunistului.

Amplora de dezvoltării societății noastre, creșterea impetuoasă a personalității umane în orindura socialistă necesită o mult mai temeinică cunoaștere a vieții. O asemenea cunoaștere nu se poate dobîndi pe calea unor documentări rapide și superficiale. Va trebui să căutăm împreună toate metodele pentru ca să realizăm legătura cit mai nemijlocită, cit mai profundă a scriitorului de lumea eroilor săi.

Cunoașterea vieții presupune nu numai o adîncire a psihologiei eroilor, ci implică, într-un mod imperios necesar, înțelegerea sensurilor și a legilor obiective care guvernează această viață, a perspectivei generale pe care o are viața

socială. Oricite date ar culege scriitorul privind lumea și oamenii pe care-i zugrăvește, aceste date vor însemna o aglomerare amorfă, riscînd să-l conducă la o viziune naturalistă asupra lumii, dacă înțelega sa cunoaștere, dacă toate investigațiile sale nu vor sta sub reflectorul învățării despre lume și societate a clasei muncitoare, singura filozofie științifică, s'gura busola menită să-l călăuzească și să-l ferescă de dibuiri, rătăcirii și escucri.

Arătînd că scriitorii noștri tind la o cit mai înaltă măiestrie a scriutului lor, vorbitorul a spus: Nu ne mulțumesc și respingem lucrările informale, cenușii, plicticoase, turnate în tipare vechi, strîmte, necuprinzătoare, în care nu-și găsește loc fenomenul impetuos al vieții noi. Trebuie promovată spiritul inovator în creația literară; nu am fi în pas cu timpul nostru, dacă nu am stimulăm tot ceea ce poate constitui o inovație creatoare în artă, prîncioasă unei mai bune, mai adînci, mai cuprinzătoare înțelegeri a realității. Nu vom putea fi însă niciodată de acord cu „originalitatea” sînd sub semnul mîndur al snobismului și al disprețului flagrant pentru bunul simț.

Constituie pentru noi o lecție permanentă de exigență și de muncă, felul cum au muncit și cizelul cu mișcările de filigranist versul sau replica lor, clasicii literaturii noastre. Avem un tînet talentat a căruia prezență exuberantă în bogății frontului nostru literar. Dar nu ne-am face pe deplin atonația față de ei, dacă nu le-am atinge ura atenția cu privire la o oarecare înclinare spre grabă în munca lor literară. Manuscrisele lui Eminescu și Caragiale, și nu numai ale acestor doi geniali scriitori, sînt un exemplu de osîndie îndrîzită în munca lor creatoare. Ne îngăduim să le atragem ura dintre tinerii noștri confrăți atenția cu privire la acea „sîntă nemulțumire” de care vorbea atît de des Mihail Sadoveanu. Le cerem tinerilor noștri scriitori o efervescentă intelectuală, ducemă neîmpăcată a stăruință în mulțumiri de sine și stagnării.

După ce a arătat că operele literaturii noastre cunosc o tot mai largă răspîndire peste hotare, vorbitorul a subliniat că scriitorii din țara noastră urmăresc cu deosebit interes succesele literaturii sovietice; el a făcut apoi o trecere în revistă a dezvoltării literaturii progresiste, a luptei între realism și antirealism în literatura contemporană universală, accentuînd că literatura noastră este în sufletea de idealurile nobile ale păcii și prieteniei între popoare.

În continuare, darea de seamă s-a ocupat de problema de organizare ale Uniunii Scriitorilor, de activitatea filialelor, de îndrumarea cercurilor literare și inițierea unor întîlniri între scriitori și cititori, de colaborarea scriitorilor cu editurile. Referîndu-se la revistele Uniunii Scriitorilor, vorbitorul a spus: Principala condiție a succesului în munca oricărei redacții este existența unei orientări ferme, claritate obiectivelor, care să țînă seama și de problemele generale ale literaturii și de profilul specific al revistei respective. Totodată, o sarcină esențială a redacției este asigurarea principialității și egalității în relațiile cu colaboratorii. Nu se poate admite nici o îngăduință, nici un rabat la exigența de dragul „relațiilor” bune, dar nici o atitudine disprețuitoare, lipsită de înțelegere. Aceasta presupune combaterea tîmării și laudelor reciproce. Publicațiile trebuie să tindă a deveni mai mult focare de dezbateri a problemelor ideologico-artistice ale literaturii.

O literatură nu e tare numai prin cîteva personalități rîzlețe — a spus în continuare vorbitorul — ci prin forțele reunite ale tuturor care știu fine cu dibăcie pana în mîna și așterne pe hîrtie un cuvînt iscusit. În felul acesta, trebuie să se pădure o nevroză, ca să se spui capcilor codru, de arbori mulți, variați, tineri și bătrîni, învecinându-și tulpinile și atînguindu-și ramurile sunătoare în timp bun sau pe furtună. Cîntea, sinceritatea, puritatea morală, simplitatea, modestia trebuie să constituie tot mai mult principalele noastre dimensiuni morale, trăsăturile de bază ale colectivității scriitoricești, cîștigate în viața obștească și personală.

Munca Uniunii Scriitorilor și a organelor sale de conducere trebuie să se desfășoare neabătut sub semnul principiilor juste, sănătoase ale muncii colective. Viitoarea conducere a Uniunii Scriitorilor va trebui să-și concentreze mai mult ca în trecut atenția asupra problemelor de creație, să ajute tot mai mult pe scriitorii în rezolvarea problemelor ce se ridică în activitatea literară a fiecărui și să descopere mijloace și noi căi de intensificare a legăturii scriitorilor cu realitățile socialiste.

Noi nu sîntem niște simpli călători care culeg impresii pentru viitoare cărți menite să aducă mărturie despre oameni și locuri văzute. Părtași, prin munca noastră, la uriașă operă revoluționară, de totală și radicală restructurare a unei țări și a unui popor, noi ne înscrim în construcția lumii noi, și ne înscrim pe orbita epocii noastre. De fermitatea și claritatea poziției noastre, definită printr-un singur cuvînt, partidul depinde în mare măsură rolul educativ al operelor noastre.

Nici o operă literară nu se bucură de trî

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PESTE HOTARE

Lucrările sesiunii O. N. U.

Colonialiștii portughezi demascați în Adunarea Generală

NEW YORK 25 (Agerpres). — La a XVI-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. continuă dezbaterile problemei privind situația din Angola.

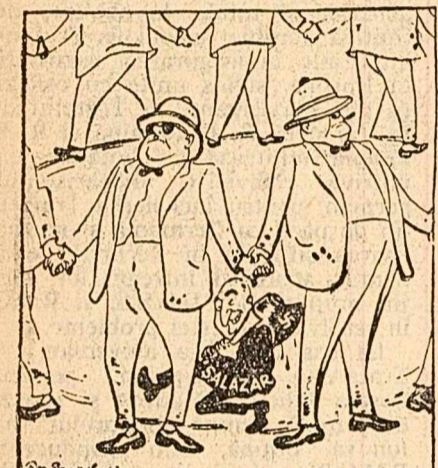
Fekini, reprezentantul Libiei, care a luat primul cuvânt la 24 ianuarie, a subliniat că problema Angolei poate fi reglementată numai pe baza recunoașterii principiului autodeterminării poporului angolez.

Delegatul Birmaniei, U En Sein, a

condamnat în mod hotărât guvernul portughez pentru refuzul de a îndeplini hotărârile Adunării Generale și Consiliului de Securitate în problema Angolei. El a amintit cu indignare despre represaliile colonialeștiilor portugheze împotriva populației pentru libertatea Angolei, despre discriminarea rasială și crunta exploatare din Angola.

Apoi a luat cuvântul reprezentantul Cehoslovaciei care a arătat că declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, adoptată la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. și confirmată la sesiunea a 16-a este expresia voinței majorității covârșitoare a populației globului. Dar guvernul Portugaliei își bate joc atât de declarație, cât și de Carta O.N.U. El nu vrea să renunțe la dominația sa în Angola. Primejdia constă nu numai în faptul că Portugalia duce un război de exterminare împotriva poporului Angolei, ci și în faptul că acest război poate să se transforme în curând într-un pericol pentru pacea întreagii lumii.

Reprezentantul Cehoslovaciei a atras atenția asupra faptului că Portugalia primește armamentul cel mai modern de la N.A.T.O. Fără ajutorul N.A.T.O. imperiul colonial portughez s-ar fi destrămat de mult.

Protectorii colonialiștilor portughezi. (Desen de B. Efimov din ziarul „Izvestia”).

În loc să ne adresăm guvernului Portugaliei cu apeluri platonice, noi trebuie să acționăm — a spus reprezentantul cehoslovac. Asemenea acțiunile concrete sînt prevăzute în proiectul de rezoluție al Birmaniei și Poloniei, care, printre altele, cere să se pună capăt acordării oricărui ajutor militar Portugaliei și chemăm Consiliul de Securitate să examineze fără întârziere problema aplicării de sancțiuni împotriva Portugaliei.

Sesiunea Camerei Populare a R.D.G.

Raportul prezentat de generalul H. Hoffmann, ministrul Apărării Naționale a R.D.G.

BERLIN 25 (Agerpres). — După cum anunță A.D.N., la 24 ianuarie a început în Berlin lucrările sesiunii ordinare a Camerei Populare a R.D.G. Germane. Generalul de armată H. Hoffmann, ministrul Apărării Naționale a R.D.G. Germane, a prezentat raportul în problema întocmirii serviciului militar general obligatoriu.

Subliniind că apărarea patriei este o sarcină și o datorie istorică a clasei muncitoare germane și a tuturor forțelor patriotice ale po-

porului german, vorbitorul a arătat că introducerea serviciului militar general obligatoriu corespunde aspirațiilor și revendicărilor oamenilor muncii din R.D. Germană, uniți în Frontul Național.

H. Hoffmann a amintit că guvernul Republicii Democratice Germane a adresat guvernului R. F. Germane apelul de a organiza tratative cu privire la încheierea Tratatului de pace german, de a pune baza relațiilor dintre cele două state germane principiile coexistenței pașnice, de a începe dezmărmarea generală și totală în Germania și crearea unui stat neutru din punct de vedere militar.

Ministrul Apărării Naționale a expus apoi conținutul proiectului de lege cu privire la serviciul militar general obligatoriu. Camera Populară a aprobat în unanimitate această lege.

În încheierea ședinței, Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al R.D.G., a răspuns la întrebările deputaților.

Afirmații lipsite de temelii în presa americană

MOSCOW 25 (Agerpres). — Răspuns: Sîntem informați despre această zarvă pe care o fac unele organe ale presei americane. Acest lucru nu poate să nu producă surprindere. Știm că partea sovietică nu a manifestat inițiativă în privința invitației lui Robert Kennedy de a vizita Uniunea Sovietică.

Totodată trebuie să spunem în această ordine de idei că oamenii politici din S.U.A., care și-au manifestat dorința de a vizita Uniunea Sovietică, au avut posibilitatea să facă aceasta. Țara noastră este deschisă pentru toți cei dornici de a o vizita cu bune intenții.

Conferința de presă a președintelui Kennedy

WASHINGTON 25 (Agerpres). — TASS transmite: La Washington a avut loc conferința de presă a președintelui Kennedy, care a fost aproape în întregime consacrată problemelor de politică internă și economică ale S.U.A. Răspunzând la întrebările corespondenților, Kennedy a făcut două comentarii în legătură cu temele de politică externă. Când președintele a fost întrebat dacă este pe deplin satisfăcut, el și consilierii săi, de pregătirea militară a N.A.T.O. în prezent, Kennedy a răspuns că această pregătire poate și trebuie să fie intensificată. Cu această ocazie președintele a subliniat că consideră important în special să se mărească forțele armate clasice ale N.A.T.O.

Cheltuieli militare la un nivel fără precedent în noul buget al R. F. G.

BONN 25 (Agerpres). — La Bonn a fost dat publicității proiectul de lege cu privire la bugetul R.F.G. pe anul 1962 adoptat de guvern. Acest proiect este o demonstrație graitoare a caracterului războinic și militarist al politicii duse de Bonn.

Se prevede o creștere colosală, fără precedent, a cheltuielilor militare. Potrivit proiectului noului buget, cheltuielile militare ale Germaniei occidentale se vor ridica la urlașă sumă de 16,5 miliarde mărci. Din această sumă 15 miliarde mărci se alocă nemijlocit pentru Bundeswehr, 800 milioane mărci pentru așa-zisa „apărare civilă” și 700 milioane mărci pentru întreținerea trupelor străine staționate pe teritoriul R.F.G. Anul trecut cheltuielile militare ale Germaniei occidentale s-au cifrat la 11,2 miliarde mărci, adică a patra parte din întregul buget. Acum pentru cheltuielile militare se alocă aproape o treime din buget. Creșterea uriașă a cheltuielilor militare se explică în primul rînd prin achiziții mari de armament atât în țară cât și în străinătate, prin sporirea considerabilă a efectivului Bundeswehrului, prin construcția intensă de obiective militare și prin multe alte măsuri cu caracter militar pe care le ia guvernul R.F.G.

Demonstrația a 3000 de greviști spanioli

MADRID 25 (Agerpres). — În ciuda represaliilor crâncene organizate de regimul franchist, în Spania se intensifică lupta oamenilor muncii pentru drepturile lor vitale. De jase zile continuă greva muncitorilor de la Uzina metalurgică „La Basconia” din Bilbao ca urmare a refuzului direcției uzinei de a le majora salariile.

După cum relatează ziarul „L'Humanité”, în ziua de 24 ianuarie 3000 de metalurgiști au organizat o demonstrație în fața porților uzinei. Personalul tehnic al uzinei, care pînă atunci nu a participat la grevă, s-a alăturat muncitorilor. Cămișul de grevă a chemat pe muncitori să continue greva pînă la satisfacerea revendicărilor.

Ziua Republicii India

Se împlinesc astăzi 12 ani de la proclamarea Republicii India și de la intrarea în vigoare a Constituției acestei țări. Acest eveniment, care a avut loc la doi ani și jumătate după cucerirea independenței țării, a constituit o încununare a luptei îndelungate duse de poporul indian pentru înlăturarea dominației colonialismului englez, pentru o dezvoltare liberă și independentă.

Poporul indian sărbătorește anul acesta Ziua Republicii în condiții de mare bucurie: teritoriile Goa, Daman și Diu, străvâc pămînturi ale Indiei, răpite de colonialiștii portughezi, au fost eliberate și au revenit la patrie. Astfel, ultimele pete ale colonialismului au fost șterse definitiv de pe harta țării.

Republica India a preluat de la regimul colonial o moștenire neisprăvită de grea. Colonialiștii au menținut această țară, cu o veche cultură și civilizație, într-o stare de cruntă înapoiere, frînd dezvoltarea ei economică, reducînd-o la rolul de anexă agrară și furnizoare de materii prime a Angliei. Poporul a fost adus în stare de miserie. 84 la sută din locuitorii țării nu știu să scrie și să citească.

Pășind cu însuflețire la lichidarea moștenirii lăsată de colonialiști, poporul indian a obținut o serie de succese remarcabile. Pentru dezvoltarea economiei au fost construite centrale electrice, uzine metalurgice, întreprinderi ale industriei chimice și de mașini-unelte; s-a ridicat producția agricolă și a fost extins învățămîntul. Dacă în cadrul primului plan cincinal (1951—1956) accentul a fost pus pe dezvoltarea agriculturii, în cadrul celui deal doilea o atenție deosebită a fost acordată industrializării. Cel deal treilea plan cincinal (1961—1966) accentuează această trăsătură. Fondurile alocate dezvoltării industriei au fost sporite.

Firește, pentru înlăturarea moștenirii trecutului mai sînt încă multe de făcut. Dar poporul indian, încrezător în forțele sale, este dornic să învingă greutățile ce îi stau în cale, să ducă mai departe lupta pentru dezvoltarea economiei și făurirea unei industrii proprii, ca premiază pentru consolidarea independenței naționale.

Republica India este un factor activ al vieții internaționale. Guvernul indian se pronunță pentru coexistența pașnică și dezvoltarea relațiilor prietenești cu toate țările, indiferent de orientarea lor politică și socială. El sprijină propunerile îndreptate spre înăpăstirea dezvoltării generale și totale, a sistemului colonial. Guvernul indian susține necesitatea reglementării problemei germane de pe singura poziție realistă — a existenței celor două state germane.

Năzuințele poporului indian spre dezvoltarea economică și culturală sînt privite cu înțelegere și simpatie de către țările sistemului mondial socialist. Uniunea Sovietică a acordat Indiei un ajutor important prin construirea marelui combinat siderurgic de la Bhilai, prin creditele acordate pentru construirea altor importante obiective industriale.

Relații de sinceră prietenie s-au stabilit în decursul anilor și între India și România.

Un exemplu al rodniciei relațiilor de colaborare romino-indiene, sub semnul coexistenței pașnice și al prieteniei reciproce, îl constituie rafinăriile de la Gauhati — prima rafinărie de stat din India. Ea a fost proiectată și utilată în treime de către R. P. Romînia și la instalarea ei au colaborat specialiștii romîni și indieni. Inaugurarea rafinării în prima zi a noului an a prilejuit o manifestare puternică a prieteniei dintre popoarele noastre. Cu acest prilej, primul ministru al Indiei, J. Nehru, felicitîndu-l pe constructorii acestui obiectiv, a subliniat: „colaborarea a fost încununată de succes iar roadele ei sînt din cele mai bune”. Poporul romîni este convins că relațiile de colaborare romino-indiene se vor dezvolta și întări, în folosul celor două popoare și al cauzei pașii.

Cu prilejul sărbătorii naționale a Indiei poporul romîni transmite poporului indian un călduros salut, urîndu-i-ni succese în lupta pe care o duce pentru prosperitatea patriei sale, pentru pace și colaborare internațională.

Conferința de la Havana Popoarele Americii Latine sînt alături de Cuba liberă

HAVANA 25 (Agerpres). — Agenția Prensa Latina relatează că peste 3.000 de persoane s-au adunat în teatrul „García Lorca” din capitala Cunei în timp ce alte zeci de mii se strînseser în fața clădirii, cu prilejul ședinței de inaugurare a conferinței popoarelor latino-americane de solidaritate cu revoluția cubană.

Discursul de deschidere a fost rostit de Manuel Galich, fost ministru de Externe în guvernul democrat guatemalez, răsturnat în 1954 prin intervenția militară pusă la cale de S.U.A.

„La această conferință, a spus Galich, noi îngropăm panamericanismul inventat la Washington și care își duce acum ultimele zile la Punta del Este. 70 de ani de urîtoasă istorie a continentului nostru au luat sfîrșit pentru a deschide calea unui noi epoci a Americii Latine”.

„Panamericanismul anacronic, a spus Galich, a fost rînit mortal de poporul cuban care a înfruntat cu curaj imperialismul”.

Șeful delegației cubane, Juan Marinello, rectorul universității din Havana, a trecut în revistă realizările revoluției cubane în cursul primilor săi trei ani.

Referindu-se la pactul de la Rio de Janeiro, pe care S.U.A. încearcă să-l invoce împotriva Cunei la Punta del Este pentru a justifica o agresiune, J. Marinello a făcut o comparație cu ajutorul frătesc și necondiționat pe care îl acordă Cunei toate țările lagărului socialist.

În încheiere, J. Marinello a exprimat tuturor popoarelor lumii, și în primul rînd celor latino-americane, recunoștința poporului cuban pentru sprijinul pe care îl acordă poporului cuban în lupta sa pentru libertate și independență.

„Atitudinea categorică a reprezentanților Braziliei a reținut atenția observatorilor”, relatează corespondentul agenției France Presse.

După cum relatează agenția U.P.I., „eforturile Statelor Unite în vederea excluderii Cunei din familia națiunilor americane s-au izbit de obstacole care prezic o înfrîngere posibilă a planurilor privind acțiunile colective imediat împotriva regimului lui Fidel Castro”. Arțase să prezinte împreună cu Statele Unite rezoluția pentru excluderea Cunei din organismele O.S.A., „pare să fi reconsiderat poziția”.

„Uluită și dezamăgită, spune agenția americană, delegația Statelor Unite a refuzat să comenteze modificarea de poziție a Argentinei”.

După cum relatează agenția U.P.I., „eforturile Statelor Unite în vederea excluderii Cunei din familia națiunilor americane s-au izbit de obstacole care prezic o înfrîngere posibilă a planurilor privind acțiunile colective imediat împotriva regimului lui Fidel Castro”.

Asociated Press relevă că în ciuda presiunilor S.U.A., „există puține speranțe ca cele 20 de republici americane să realizeze o acțiune unanimă la această conferință în vederea unor măsuri colective de pedepsire a regimului lui Castro”.

LA PUNTA DEL ESTE

PUNTA DEL ESTE 25 (Agerpres). În ședința plenară din 24 ianuarie, delegația Columbiei, inspirată de S.U.A. a prezentat conferinței un proiect de rezoluție, care, după cum menționează agenția Associated Press, „cere celor 20 de state americane să rupă imediat relațiile diplomatice și economice cu Cuba”. Prezentată — după cum relevă agențiile — „puțin timp înainte de a lua cuvîntul secretarul de Stat Dean Rusk”, rezoluția nu a făcut altceva decît să pregătească „atmosfera” acestei intervenții.

Discursul lui D. Rusk, cuprinzînd obişnuitele atacuri la adresa regimului înstaurat de revoluția cubană, delegația Columbiei, inspirată de S.U.A. a prezentat conferinței un proiect de rezoluție, care, după cum menționează agenția Associated Press, „cere celor 20 de state americane să rupă imediat relațiile diplomatice și economice cu Cuba”.

Prezentată — după cum relevă agențiile — „puțin timp înainte de a lua cuvîntul secretarul de Stat Dean Rusk”, rezoluția nu a făcut altceva decît să pregătească „atmosfera” acestei intervenții.

Discursul lui D. Rusk, cuprinzînd

Uneltirile S. U. A. se poticnesc

Carlos Martinez Sotomayor, ministrul de Afaceri Externe al Republicii Chile, s-a opus, după cum relatează agenția France Presse, „oricărui ideii de sancționare a Cunei”. Sotomayor a subliniat că nimic nu justifică aplicarea de sancțiuni politice Cunei. Manuel Tello, ministrul de Afaceri Externe al Mexicului, a pus la îndoială legalitatea măsurilor anticubane propuse de delegatul columbian.

A luat apoi cuvîntul Santiago

Mari manifestații în Venezuela

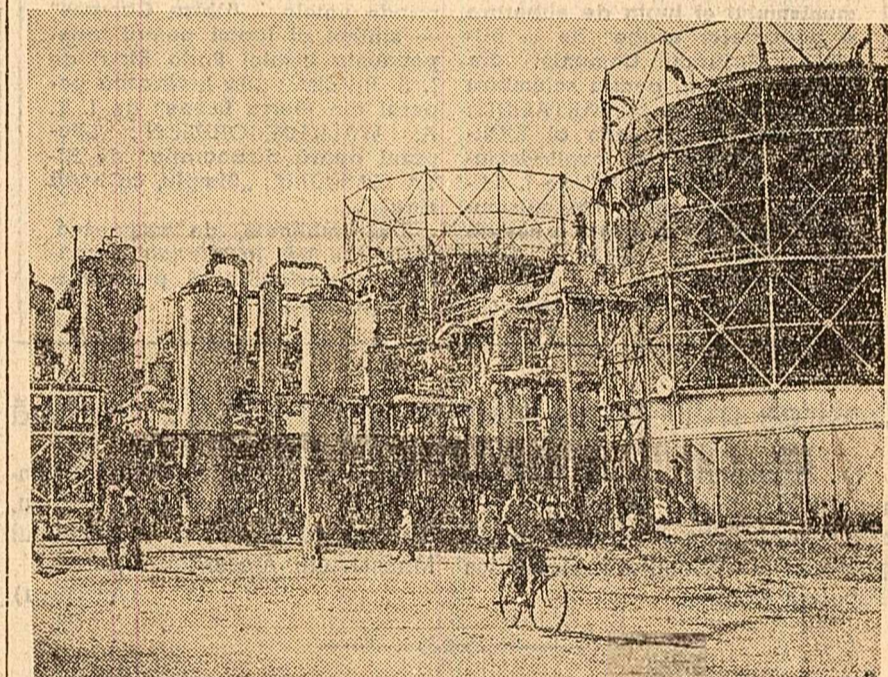
CARACAS 25 (Agerpres). — La 24 ianuarie în Venezuela au avut loc, ca treia zi consecutiv, mari manifestații anti-americane în semn de protest împotriva organizării conferinței O.S.A. de la Punta del Este. După cum transmite agenția Associated Press, miercuri încă cinci persoane au fost ucise și multe altele rănite în urma reprimării de către poliție a demonstrațiilor de la Caracas. Tancuri patrulează pe străzile orașului unde continuă să se audă focuri de armă și explozii. La Caracas au fost aduse întăriri militare cu un efectiv de peste 2000 de soldați.

Potrivit agenției, manifestațiile s-au extins în numeroase orașe din provincie, printre care Ciudad Bolívar, portul La Guaira, Valencia, Maracaibo.

Continuă în același timp greva muncitorilor din transporturi care a început la 17 ianuarie în orașul San Cristobal. Un grup de locuitori al orașului a ocupat pentru un timp postul de radio local și a lansat chemarea către oamenii muncii din întreaga țară de a sprijini greviștii. Manifestații de solidaritate cu greviștii au avut loc în numeroase orașe. Poliția a atacat cu brutalitate pe demonstrații. S-au înregistrat morți și răniți.

Tineretul din capitala Uruguayului, purtînd drapelul ale Cunei, manifestează pe străzi scandînd lozinci anti-americane și în sprijinul revoluției cubane.

Aspect al Combinatului de Îngrășăminte chimice din Sindri — una dintre cele mai mari întreprinderi ale industriei chimice din India.

Cuvîntarea însărcinatului cu afaceri ad-interim al Indiei la București la posturile noastre de radio și televiziune

Cu prilejul celei de-a XII-a aniversări a Republicii India, joi seara, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Indiei la București, K. M. Kan-

nampilly, a rostit o cuvîntare la posturile noastre de radio și televiziune. (Agerpres)

Seară de cultură indiană

La Casa universitarilor din Capitală a avut loc joi o seară de cultură indiană, consacrată celei de-a XII-a aniversări a proclamării Republicii India. Au luat parte reprezentanții ai Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Invățămîntului și Culturii, Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei, Ministerului Comerțului, oameni de artă și cultură, studenți indieni care învață în țara noastră, precum și atașajii culturali și de presă ai unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Însărcinat cu afaceri ad-interim al Indiei la București, A. I. Buican, vice-președinte al I.R.R.C.S., după care prof. N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P. Romîne, a subliniat evenimentele importante care s-au petrecut în viața poporului indian în anii care au trecut de la proclamarea Republicii India, colaborarea multilaterală între R.P. Romînia și India, și a împărtășit impresii din recenta vizită făcută în această țară.

Au fost prezentate apoi filme documentare și înregistrări de muzică indiană. (Agerpres)

LA ÎNCHIDEREA ediției

Viața lui A. Gizenga este în pericol!

• Declarația ministrului de Interne, Gbenye • Demonstrație de protest în fața

LEOPOLDVILLE 25 (Agerpres). TASS: La 25 ianuarie, Christophe Gbenye, ministrul Afacerilor Interne al Republicii Congo, a convocat pe reprezentanții presei cărora le-a spus că socotește anormal și ilegal tratamentul aplicat lui Gizenga. Gbenye a relatat că a încercat în repetate rînduri să-l înțelească pe Gizenga după sosirea acestuia la Leopoldville, dar reprezentanții O.N.U. și mai apoi panicii metelului ai laberei militare „Binza”, unde Gizenga a fost transferat fără știrea lui Gbenye, i-au refuzat acest lucru. Gbenye și-a exprimat indignarea față de această situație creată din pricina „savantului elementelor reacționare care au întrecut orice măsură”.

Gbenye a comunicat ziarurilor că deși Gizenga este surdit și are nevoie de asistență medicală, paznicii împiedică accesul în tabără a medicului său personal.

Opinia publică din Leopoldville este profund indignată de tratamentul savanonic aplicat lui Gizenga. La 25 ianuarie în fața reședinței O.N.U. de Leopoldville s-au adunat un mare grup de congolezi care purtau panouri cu inscripția „Trăiască Gizenga!” și scandau lozinci patriotice.

Șeful reprezentanței diplomatice a Congoului în R.A.U., Pierre Mulele, a declarat că opinia publică congoleză și internațională „șteaptă un răspuns la întrebarea de ce nu-și îndeplinește O.N.U. obligațiile sale, de ce contribuie la înăpăstarea unelr din cele mai odioase crime din perioada posibilă”.

Gbenye a raportat despre toate acestea primului ministru Adoula, care l-a cerut să semneze o hotărîre cu privire la arestarea lui Gizenga. Gbenye a declarat însă că nu o poate semna, alții timp cît nu se convinge personal dacă Gizenga este în viață și în ce stare se află.

Neexistînd un document special care